

det. Panikindgreb over for boligmarkedet er slet ikke aktuelle. Nok er priserne steget meget, men set over et længere forløb, er der blot tale om en normalisering. Trækkes inflationen fra, er boligpriserne kun oppe på 1986-niveauet, og meget tyder på, at udviklingen fremover bliver mere behersket. Så regeringen har ingen planer om indgreb her. Også boligejerne kan tage det helt roligt.»

Sådan sagde finansminister Mogens Lykkes toft til Jyllands-Posten så sent som den 11. februar.

Hvad er det, der har ændret sig så dramatisk i dansk økonomi siden? Hvad er det for prisstigninger, der har slået igennem på ejendomsmarkedet siden februar? Hvad er det for en udvikling, vi har oplevet i det private forbrug siden februar? Er det ikke en kendsgerning, at netop det private forbrug i årets første kvartal er faldet målt i forhold til sidste års fjerde kvartal?

Hvad er det egentlig, der gør, at regeringen så kort tid efter drejer 180 grader og finder frem til, at nu er det lige præcis boligejerne, nu er det lige præcis det private forbrug, som skal have et ordentligt drag over nakken?

Vi har ikke kunnet få det oplyst hidtil. Det kunne være interessant, om statsministeren her ved afslutningen af debatten kunne løfte sløret.

Og nu vi er ved det, så kunne det faktisk også være interessant, om statsministeren kunne give bare et lille signal om, hvordan dansk økonomi egentlig ville udvikle sig uden pinsepakken. Det simple, enkle spørgsmål har vi heller ikke haft mulighed for at få besvaret, hverken under den møderække, der fandt stedovre i Finansministeriet, eller siden hen. Det burde dog være en almindelighed, at man analyserede, hvad ville ske, hvis man ikke greb ind. Det svæver i vinden.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg synes, det var en god tale, som blev holdt før af statsministeren. Og jeg synes slet ikke, at han bør være så ked af det, når nu De Konservative drager Bismarck ind og ligesom antyder, at der er sådan en vis sammenhæng mellem Bismarck og statsministeren, for for De Konservative er Bismarck jo en af deres chefideologer. De mener simpelt hen, at han er en af deres helte. Deres socialpolitik er jo inspireret af Bismarck. Så det var en ros fra De Konservatives side til regeringen, når Bismarck blev inddraget fra deres side.

Jeg synes, det var en god tale, hvor statsministeren ligesom påpegede, at der er meget hykleri hos de borgerlige.

Det er jo fuldstændig rigtigt, at pengene fossede ud af statskassen, da de borgerlige havde magten. Om de gjorde det som haglbyger, det ved jeg ikke, det er måske lidt stærkt sagt, lidt overdrevet, men vi så jo dengang en udvikling, hvor der ikke var styr på de offentlige finanser.

Vi har også set en udvikling, hvor det ikke mindst gennem et samarbejde med venstrefløjen er lykkedes at få langt, langt mere styr på de offentlige finanser, og jeg synes, at det er en vigtig lære både af debatten i dag og også af de seneste års udvikling. Det vil jeg godt gentage igen. Jeg håber, at regeringen vil have det i baghovedet, når man skal diskutere politisk strategi her til efteråret. Det er muligt at lave den nødvendige politik, de nødvendige stramminger med venstrefløjen, samtidig med at der er politiske visioner, samtidig med at der er perspektiv i politikken.

Når man hører på de borgerlige talere i dag, hører på sure indlæg fra De Konservative, sure indlæg fra Venstre, hvor kritikken hagler ned over regeringen med en sådan negativitet, så kan jeg da ikke forstå, at regeringen ikke med det samme siger: Jamen hvad skal vi dog med et samarbejde med de partier? De er jo ikke villige til overhovedet at overveje det nødvendige. Hvis man bare krummer så meget som ét hår på hovedet af deres kernevælgere, så løber de væk.

Derfor håber jeg på, at konsekvensen af debatten i dag vil blive, at der virkelig bliver reelle forhandlinger med venstrefløjen om finansloven her til efteråret. Erfaringen tidligere og debatten i dag viser, at der er brug for det, og at det kan lade sig gøre.

Med hensyn til PET tog jeg statsministerens udtalelser på den måde, at statsministeren ikke i dag afviser, at der kan blive tale om en uvildig undersøgelse. Han regner ikke med, at det bliver nødvendigt. Han regner med, at vi får så gode svar på de spørgsmål, der er stillet, at det bliver unødvendigt. Det håber vi jo alle sammen på. Men en ting er, hvad man har af håb, noget andet er jo, hvad man regner med bliver realiteten, og jeg har bemærket, at både hr. Jacob Buksti tidligere i dag og også ved tidligere lejligheder i øvrigt og statsministeren holder døren åben for en uvildig undersøgelse af de hemmelige tjenester.